

Grund til, at Tinget spilder sin Tid med at føre en Debat, der i det væsentlige bliver den samme, to Gange.

Anders Nielsen: Jeg vil gøre en kort Bemærkning angaaende de formelle Indvendinger mod det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille sammen med andre Medlemmer. Jeg skal villig erkende, at det kunde have været skrevet i et lidt mere letflydende Sprog. Men de Indvendinger, der ere gjorte, ere i øvrigt ikke beføjede. Der er, naar man læser det hele i Sammenhæng, ingen Tvivl om, hvad der menes med „fra ministeriel Side“, idet der, inden Punktum er sat, staar, at der „fra samme Side“ ufortøvet bør stilles Forslag om Rigsretsanklage, saa der er ikke Spor af Tvivl om, hvad der menes med „fra ministeriel Side allerede i Maj Maaned“. Det er den ministerielle Side, som knytter sig til det nuværende Ministerium, og det er de samme politiske Fraktioner, som optraadte i Maj som værende færdige til at rejse Rigsretsanklage.

En Misforstaaelse, som aldeles ikke kan udledes af Forslaget, maa jeg rette med det samme, og det er, at Forslaget gaar ikke ud paa at *opfordre* de Herrer til at komme med Deres Rigsretsforslag, det er ikke en Opfordring i og for sig til de Herrer om at stille Forslag. Men da De selv mene, at Forslaget skal stilles, bør De i Kraft af denne Deres Mening, ikke i Kraft af at vi i og for sig ønske det, komme med Forslaget, for at Folketinget kan træffe sin Afgørelse. De Herrer maa virkelig søge Tyngdepunktet, hvor det ligger. Det er for, at Tinget kan træffe sin Afgørelse, Forslaget bør komme fra deres Side, der mene, at Forslaget skal komme. Det er ikke os, der opfordre til at komme med Forslag. Hvis De uformodet under Forhandlingerne skulle sige, at De ere komne til den Erkendelse, at det er ubetimeligt at stille Forslag, skal jeg ikke være med til at opfordre til at komme med noget Forslag, men saa er Sagen ogsaa færdig. Men for øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) i, at her drøfte vi ikke selve Rigsretstitalen, hvad den næstforegaaende Taler derimod syntes at være inde paa.

Ellinger: Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) udtalte i sin Indledningstale i Dag, at jeg, som tidligere havde udtalt mig skriftlig og mundtlig to Gange i denne Sag, havde udtalt mig vaklende og

ubestemt. Det undrer mig, at netop det ærede Medlem gør mig denne Bebrejdelse, thi, som jeg straks skal nævne, ligger det vaklende og ubestemte dog vist ham nærmere, end det ligger mig.

Første Gang jeg har udtalt mig om den Sag, er i Betænkningen af 6. Maj. Jeg har tidligere fremdraget og maa maa-ske nu gøre det igen, at den Gang fremkom en Betænkning fra Udvalget, i hvilket jeg havde Sæde, og der udtalte jeg, at naar man møder frem her med et Forslag i Betænkningen paa Samlingens sidste Dag umiddelbart foran et Valg, kan det kun opfattes saaledes, at man ønsker at kaste Spørgsmaalet om Ansvar mod de to tidligere Ministre — Alberti ser jeg nu bort fra — med ud i Valgkampagnen, og dette ansaa jeg ikke for at være korrekt. Der er ikke noget som helst vaklende eller ubestemt deri; det er ganske bestemt affattet.

Den anden Gang, jeg har udtalt mig, var under Forsvarslovenes tredie Behandling i Anledning af et stort Tog, der den Gang var til min Bolig. Jeg har den Gang udtalt, at nu var det igen saaledes, at man vilde kaste et Moment ind i denne Sag, som ikke kom denne Sag ved. Den Gang var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) bleven Forsvarsminister, og dette vakte — som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) meget rigtigt udtalte — Harmen i store Dele af den danske Befolkning. Man vilde ikke finde sig deri, og dette gav saa Anledning til noget af den Protest, der kom frem. Men samtidig kom der en anden Bevægelse i Gang blandt andet i den Motivering, der blev given af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Mødet ude paa Langelandsvej, eller hvor det nu var, umiddelbart foran dette Folketog til mig, og det gik navnlig ud paa, at nu gjaldt det om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing — mærkeligt nok var det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) et Øjeblik fri — blev sat under Rigsretstiltale i Anledning af det Militærforlig, som det ærede Medlem var med inde i. Det, siger jeg, er urene Motiver, der komme ind i denne Sag, og dem vil jeg skulle holde ude.

Dette Spørgsmaal om, hvorvidt der overfor to tidligere Ministre skal rettes Rigsretsanklage, mener jeg skal udelukkende afgøres af Hensyn til, hvad disse i de Sager, for hvilke de skulle anklages, have begaaet, og ikke af Hensyn til Valgkampagnen og Militærforliget, som man er